

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus amor, vti & à quibus odio habitus sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Inclémentia Iudæorum quanta. sustinere, pro nobis pertulit: quæ nobis facta est disciplina pacis, quia nos irulimus satisfactionem, sed Christus pro nobis se ad satisfaciendum expofuit.

*IESVS QUANTVMVIS PENE INNVMERA
circa meritum passus, nullo tamen pacto potuit Iudæos ad com-
passionem commouere.*

Ioan. 19

Odiū Iudæorum cōsummatum contra Iesum.

Bestiis ferociores Iudæi.

Hic itaq; licet esset tam benignus, tamq; clemens, tamen quando in etiam iam erat opere satisfaciendi pro hominibus, & pœnis afficeretur atrocissimis nullam tamen potuit ab ingratis Iudæorum te clementiæ scintillam obtinere. quo vel suis compaterentur doloribus, vel fatiarentur pœnis: sed quidquid quantumuisq; fuisset passus, perinde impati manebant, quã diu Iesum superstitem videbant. Quapropter cum Iesum belligellatum, coronatum spinis, & immodico probro, nec minoribus pœnis Iesum vidissent, nulla moti compassione, clamabant: *Crucifige crucifige*, ac si dicerent: Nihil satisfecisti nobis Pilate, nec vnquam satisfacies, quantumuis illum affixeris, nisi cruci illum affixeris. *Crucifige igitur illum, crucifige*, & tunc demum recedemus pacati. Iudæos inuidia tota obsederat, ideo nulla poterant compassione moueri. Erat enim in eis odium consummatum aduersus Iesum. Et quamuis naturale sit, atque aded humanæ naturæ miliarissimum, iram remittere circa affictos miserabilesq; homines: hoc quoq; non solis hominibus proprium sit, sed inueniantur etiam bestię quædam, quæ quantumlibet fremant, si hominem videant coram se humiliari, nec opponentem se aut erigentem, sed prostratum & quasi sibi subiectum, illius misereantur, nec lædant: hi tamen immites atque crudelissimi, bestiis nimirum ferociores, nulla potuerunt calamitate, nulla pœna, nulla misericordia, nullo dolore, nulla denique Christi humiliatione mansuescere, vt vel innocentissimo parcerent, aut beneficentissimum non ad mortem persequerentur, aut amantissimum non odirent.

IESVS AMOR. UTI ET A QUIBUS ODIU HABITUS SIT.

Prover. 17.

Amor dei erga nos quantus.

Deus quã sit amabilis.

Hinc sequitur tertius iam articulus: Amor odio habitus est. Verè amor odio habitus est, verè bonitas refutata est. Quid enim aliud magis Christus, quam misereri, parcere & diligere? Quid verò libentius quid delectabilius agit, quam quod iuxta suam naturam agit, hoc est, quod quod illi naturale est? Omni itaque tempore diligit, omni tempore amicum est. Proinde siue blandiatur, siue castiget nos Deus, vtrunque ex amore paterno suscipiendum est. Nam minus haud quaquam eo tempore diligit quando corripit, quam quando blanditur. Eius est etiam amor tantus ad nos, vt omnes homines essent tibi patres, quilibet autem horum non minus amaret, nihilotq; secius atque pater naturalis: essetq; singulorum amor constantis vnus amorem, non posset hic comparari, quo nos (hoc est, quo te & quantumlibet nostrum) diligit Deus. Quid enim est aliud Deus, quam bonitas infinita, infinitusq; amor, nunquam amare desinens? Est autem aded amabilis, vt si etiam odiret, quãuis odium propriè non cadat in Deum, sed zelus iustitiae & ver-

& veritatis quo detestatur malum, adhuc amandus esset. Hic inquam amauit eos, qui ad eum sunt odibiles, vt vel amantes redamari non sint digni: propterea quod amor eorum quo Deum diligunt, impurus, magis ex priuato procedat amore, quo semetipsos quaerunt, quam ex sincera beneuolentia ad amatum. Amauit autem eos (cum nondum essent) super omnia, vt ab eisdem super omnia & praeter omnibus amaretur. Quocirca considerandum, cum nulli creaturarum plura beneficia, maioremve exhibuerit dilectionem Deus quam homini: contra verò nulla creatura tantam ingratitude, immodestiam, irreuerentiam contumeliamque eidem rependerit, quantam homo, nequaquam tamen propterea Deus dilectionis suae vim beneficiaque continuit, nec aspexit ingratitude nostram, sed intuitus est quid deceat bonitatem suam. Clementiam idcirco suam, quae nunquam ab eo, perinde atque ex scaturigine, fluere desinit, erga hominem non minuit: quin potius magis magisque cumulauit, haud aliter, ac si benefaciendo expugnare vincereque malitiam contenderet humanam sua bonitate: aut eam certando prouocare, ac si ignoscendo, & benefaciendo diceret homini: Tu quod tuum est, tuam in me malitiam & infidelitatem exerce: ego verò tibi bonitatem meam, quae pro malis bona retribuam, opponam: & cerne tunc utrius praeualeat propositum. Vide an ego possim plus tibi benefacere, an tu plus male agere. Reuera sic est, nostram malitiam quantacunque sit, vincit diuina bonitas: plura nobis beneficia, amoris nimirum sui erga nos indicia, impendit, quam sint peccata nostra, tametsi innumera sint nobis & grandia quae commisimus. Quamuis autem cunctis amorem suum communicet, populo tamen huic Iudaeorum singularissima amoris indicia est impartitus, maximisque beneficijs eum fouit.

Bonitas diuina uti nostram vincat malitiam.

IESUS ODIO QUANTO APVD IUDAEOS HABITUS SIT.

Contra hunc amorem (vide nunc) quanto habuerunt eum odio iij, qui erant eius dilectissimi, vt sine grandi auersione animi, sine displicentia vehementi absque vulnere cordis & perturbatione, neque videre, neque audire quierint eum, praeterquam in poenis & confusionibus, imo nisi ignominiosissima morte extinctum: ad quae omnia illi comparanda, nunquam satiari, nunquam eorum poterat crudelitas fatigari. Inde fuit vt viso Iesu, doloribus & derisionibus miserabili, nullo commiserationis affectu, sed virulentissimo odio commoti, clamauerint aduersus eum: *Tolle tolle, crucifige eum.* Et in lib. Sap. de Christo loquitur Philo sub persona Iudaeorum: *Promittit se scientiam Dei habere, & filium Dei se nominat. Factus est in translationem cogitationum nostrarum. Grauis est etiam nobis ad videndum, quoniam vita ipsius dissimilis est alijs.* Et in Psalmo. *Aduersum me latati sunt & conuenerunt, scilicet, inimici mei: tentauerunt me, subsannauerunt me subornatione, frenduerunt super me dentibus suis.* Quomodo autem non fremuerunt dentibus, qui viso Iesu, licet crudelissime flagellato, nullam prorsus misericordiam impederunt, sed clamauerunt: *Crucifige crucifige eum.* Nam vbi & Pilatus ipsis responderat: *Ascipite eum vos & crucifigite.* Ego enim non inuenio in eo causam: ad aliam se conuertunt accusatione Iudaei, clamantes: *Nos legem habemus, & secundum legem*

Ioan. 19
Sapient. 4

Palm. 34

Ioan. 19